

A Debreceni Ítéltábla, mint másodfokú bíróság a Debrecenben, 2016. évi január hó 21. napján tartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

A vezető beosztású hivatalos személy által elkövetett vesztegetés büntette miatt a vádlott ellen indított büntető ügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2015. évi szeptember hó 10. napján kihirdetett 6.B.520/2014/16. számú ítéletét megváltoztatja és a szabadságvesztés tartamát 3 (három) évre súlyosítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása érdekében jelentett be fellebbezést.

A vádlott az irány megjelölése nélkül, míg a védője felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása végett élt a perorvoslati jogával. A másodfokú eljárásban a vádlott is a büntetés végrehajtásának a felfüggesztését kérte.

A fellebbviteli főügyészség az átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta, míg a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak.

Az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 361. §-ában meghatározott nyilvános ülés keretében bírálta felül a Be. 348. §-ának (1) bekezdésében írtak értelmében. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a bizonyítást az eljárási szabályokat betartva folytatta le. Beszerezte a büntető ügy eldöntéséhez szükséges és releváns bizonyítékokat, nagy hangsúlyt fektetve az ügy minden részletének a vizsgálatára. Az így rendelkezésére álló bizonyítékokat külön-külön és azokat egymással is összevetve értékelte, indokolási kötelezettségét a kellő mértékben teljesítette. E körben részletesen foglalkozott a vádlott nem mindenben következetes védekezésével, valamint T1 tanú terhelő vallomásaival. Elfogadta a becsatolt telefonbeszélgetésről készült hangfelvételt, amelynek tartalmát maga a vádlott sem vitatta, ahogy azt sem, hogy az ő hangja hallható azon. E bizonyíték a törvényszék által idézetten túli részeiben szintén alátámasztja. T1 tanú elfogadott vallomását.

A tényállás megalapozott. Elírás következtében csupán ... község neve helyesbítendő, valamint a konzorcium vezetője helyesen ... (3. oldal 3. bekezdés). Ekként helyes az indokolásban a 4. oldalon a 3. bekezdés 2. sora és az 5. oldalon az utolsó bekezdés utolsó előtti sora.

A Be. 351. §-ának (1) bekezdése alapján a törvényszék által rögzített tényállás a másodfokú eljárásban irányadó.

Az elsőfokú ítélet 4. oldal 4. bekezdésében írtak ellentmondásban állnak ugyanazon oldal 6. bekezdésében rögzítettekkel, ezért az ítéletábra az indokolást e körben úgy helyesbíti, hogy a vádlottnak nem volt a bűnösségre is teljeskörűen kiterjedő beismerő vallomása, bár a felelősségét az ügyben az eljárás előrehaladtával már nem vitatta.

A törvényszék a tényállás alapján okszerű következtetést vont le a vádlott bűnösségére és törvényes az elkövetett bűncselekmény jogi minősítése is.

Feltárássra kerültek a vádlott javára és terhére szóló bűnösségi körülmények, amelyeket csupán annyiban kell pontosítani, hogy a vádlott részbeni beismerő vallomása értékelendő enyhítő körülményként.

Az ítéletábra álláspontja szerint a törvényszék túlzott jelentőséget tulajdonított az előbbi enyhítő körülmény mellett az időmúlásnak és a vádlott közösség érdekében tett kétségtelenül pozitív tevékenységének. Ugyanakkor nem értékelte a kellő mértékben az ilyen jellegű korrupciós bűncselekmények országszerte kiemelkedő elszaporodottságát, valamint a cselekmény folytatólagos elkövetését, továbbá a törvényi tényállásban nevesített, s az általa megvalósított konkrét elkövetési magatartást. Mindezek miatt a másodfokú bíróság a kiszabott minimum tartamú szabadságvesztés mértékét 1 évvel súlyosította, mivel álláspontja az, hogy ez áll arányban az általa elkövetett bűncselekmény nagy tárgyi súlyával, a bűnösségi körülményekkel, nem utolsósorban a vádlott társadalomra veszélyességének fokával. Az ítéletábra azonosul az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, hogy a szabadságvesztés próbaidőre történő felfüggesztése esetén az ítélet teljesen alkalmatlan lenne a generál preventív hatás - amelynek prioritása van a jelen ügyben - elérésére, ugyanakkor a 3 évre súlyosított szabadságvesztés büntetés esetében ez a törvény erejénél fogva kizárt.

Helyes és törvényes a pénzbüntetés kiszabása, figyelemmel a Btk. 50. §-ának (2) bekezdésében írtakra, értékelve a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyait is.

A vádlott által elkövetett korrupciós bűncselekmény következtében a közügyektől eltiltás, mint mellékbüntetés kiszabására törvényesen került sor, annak mértékével egyetért az ítéletábra. Ennek jogszabályi alapját is megjelöli - minthogy azt a törvényszék elmulasztotta -, s felhívja a Btk. 61-62. §-ait.

A törvényszék egyéb rendelkezései is helyesek, megfelelnek az anyagi jog szabályainak, ezért megváltoztatásukra nem volt szükség.

A Btk. 2. §-ának alkalmazásával kapcsolatban sem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor úgy értékelte, hogy az elbírálás idején hatályban lévő büntető törvény alkalmazása biztosít kedvezőbb elbírálást a vádlott esetében, az e körben kifejtettek helytállóak.

Az ítéletábra maradéktalanul osztotta a törvényszék jogi álláspontját, amikor úgy rendelkezett, hogy a vádlott a büntetés fele részének letöltése után feltételes szabadságra bocsátható. Ezt a vádlott közösségért végzett munkája, továbbá a jelentős időmúlás indokolta.

Mindezekre figyelemmel a másodfokú bíróság a törvényszék ítéletét a Be. 372. §-ának (2) bekezdése alapján a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg egyéb helyes és törvényes rendelkezéseit a Be. 371. §-ának (1) bekezdését alkalmazva helybenhagyta.

Debrecen, 2016. évi január hó 21. napján

Dr. Elek Margit sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. a tanács tagja, előadó,
Dr. Szabó József sk. a tanács tagja

Záradék:

A Nyíregyházi Törvényszék 6.B.520/2014/16. számú ítélete az ítéletábra ítéletében írt változtatással a mai napon jogerőre emelkedett és végrehajtandó.

Debrecen, 2016. évi január hó 21. napján

. Elek Margit sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó.